Sfântul ierarh Nicolae şi cele 3 fecioare

Sfântul ierarh Nicolae, arhiepiscopul din Mira Lichiei (6 decembrie, 9 mai şi pe 29 iulie):

https://www.academia.edu/43074421/Sf%C3%A2ntul_ierarh_Nicolae_arhiepiscopul_din_Mira_Lichiei_6_decembrie_9_mai_%C5%9Fi_pe_29_iulie_

https://archive.org/details/sfantul-ierarh-nicolae

***

Materiale despre Sfântul ierarh Nicolae, arhiepiscopul din Mira Lichiei:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ier-Nicolae-din-Mira-Lichiei

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sf%C3%A2ntul+ierarh+Nicolae

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Sf%C3%A2ntul+ierarh+Nicolae

&&&

Întru cei înţelepţi şi sfinţi şi drepţi este unul şi acest fericit şi de-a pururea pomenit, marele Nicolae, arhiereul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni, a căruia pomenire

săvârşim astăzi. Îl mărturisesc pe dânsul adevărul lucrurilor, cum că este îndreptătorul credinţei şi chipul blândeţii şi dascălul înfrânării, precum îl cântă Biserica şi pentru aceia a agonisit prin smerenie cele înalte şi prin sărăcie cele bogate. Acesta a urmat dascălului şi învăţătorului său Hristos, păstorului celui bun şi adevărat, care şi-a pus sufletul pentru oi. Acesta a păzit porunca lui Dumnezeu desăvârşit şi l-a iubit şi pe Dânsul şi pe aproapele său, ca însuşi pe sine.

Îl dovedeşte ajutorul ce a făcut din destul de mulţi galbeni celor 3 fecioare, carele sta în cumpănă să-şi piarză fecioria lor; că înţelegând sfântul cum că acel ticălos de tată al fetelor, pentru ca să gonească sărăcia din casa lui, a socotit să cheme în casa lui, pe Afrodita, adică curviia şi pentru ca să câştige puţin aur şi argint, ca să se poată chivernisi, a vrut să vândă fecioria fetelor lui. Şi oftând cu amar din mijlocul inimii lui şi plângând cu lacrimi fierbinţi zicea: 3 fecioare, carele se văd ca 3 bunătăţi ale Raiului, vor să se schimbe şi să se prefacă spre 3 răutăţi ale iadului şi pentru puţin câştig vor să piarză o avuţie care este mai cinstită decât toate avuţiile ce sunt ascunse subt munţi, sau decât toate câte ocoleşte toată lumea; şi acea frumuseţe luminată ca a soarelui este să-şi piardă lumina şi podoaba şi să se facă scaun, sau să zic mai chiar cuib întunecaţilor draci.

Deci acestea ce am zis mai sus, înţelegându-le sfântul, a zis în sine: ba, diavole, nu voi lăsa să se lipsească cerul de stele frumoase ca acestea, nu voi să câştige iadul suflete atât de curate şi flori aşa de frumoase. Eu, o, dragoste mincinoasă, voi să-ţi sfărâm săgeţile, care fără de rană omor; eu, luceafărule, voi să-ţi sparg toate mrejile şi-ţi voi pierde tot vicleşugul.

Aşa a vorbit sfântul, apoi, pe urmă, după ce a ascuns soarele toate razele lui şi s-a stins de tot lumina zilei între întunericul nopţii şi când cerul, de osteneală, a fost închis spre somn toţi ochii lui, atâta cât nici luna nu priveghea, nici una din stelele cele mai mici avea deschise tâmplele lor cele de argint, atunci ca când ar fi fost nu făcător de bine, ci ca un hoţ, aleargă cu mare grabă la acea săracă de casă şi aruncând înlăuntru, nu zic odată, sau de două ori, ci de trei ori, mulţi galbeni, a gonit cu aceasta sărăcia şi tot răul şi tot cugetul necuvios şi au mântuit fecioria celor 3 fecioare din cursele diavolului.

Auzit-aţi fapta sfântului? Priceputa-ţi fierbinţeala inimii lui spre a face bine? Înţeles-aţi puterea dragostei către aproapele? Afle-sa şi acum vreunul, au din cei bogaţi, au din cei săraci, după ce va cunoaşte lipsa şi sărăcia fratelui său, creştinului, carele este aproapele său, să-i facă ajutor la nevoia lui, cu dragoste curată şi făr'de făţărie, de nu va avea putere cu bani sau cu altceva, măcar cu un sfat bun, sau cu un cuvânt de mângâiere şi nu numai eu, ci toţi creştinii cei ce se

tem de Dumnezeu, îl vor ţinea întocmai cu Sfântul Nicolae şi cu alţi sfinţi, că atâta este Dumnezeu de mulţumit şi primitor, cu multă dragoste de cel puţin a aceluia ce o va face cu credinţă şi cu dragoste, ca şi de cel mult a aceluia ce poate face.

(Extras din cartea: Antim Ivireanul, Didahii)